

произношеніе, че честь-та му поднася свѣтъ коронѣ ако бы да приеме съюзничество на единъ голѣмъ народъ..... Рыбарьтъ позна въ това ковѣтъ за който му бѣше обадилъ мышело-вещьтъ, и отговори че другъ коронѣ не желае освѣтъ тѣзи на св. Богородицѣ и че, щомъ ся отмѣни народътъ отъ даждіята които го угнѣтвають, той ще земи мрежитъ си и ще слѣдува да продава рыбакъ си както испърво. Въ сѣщото врѣме много вѣтѣи прогласявахъ въ народътъ че нѣкой си Французинъ князь идаль отъ Римъ на помощь на Неаполитанцѣтъ и караль ужъ петдесять голѣмы кораби, а галеры двадесеть, и единъ миліонъ жьлтицы. А най послѣ другъ единъ мѣжъ слѣдуванъ съ въодушевеніе отъ единъ полкъ, въздигнъ единъ прѣстолъ на стѣгдѣтъ и на прѣстолътъ поставилъ образътъ на Лудовика 14-го, но Мазаниелъ като ся завърнъ, безъ думъ да подумъ, махнъ го и тури на мѣстото му образътъ на св. Януарія при хваленіята и рѣкоплесканіята на народа.

IX. Дукъ-тъ Гюнзи.

Това като ся случаваше на купѣтъ, мышеловецьтъ прѣдставяше третето си лице при Маркыза Шатиліона, който также му плащаше, както Дукътъ и Рыбаринътъ, и сматряше го както и тѣ вѣренъ нему и врагъ на неприятельтъ му. На сто пѣтя прѣвъ минжлый день маркызьтъ ся опыта да говори на Мазаниела, за да узнае що мысляше за Маріѣ Аркскѣ, за да го помоли за милость кѣмъ неѣ, ако бы да е нѣщо въ прѣмеждіе, и собственно за да ѣ види пакъ и да земе той на себе си пазаніето ѣ, но и стотѣхъ пѣтя той быде отблѣснѣтъ отъ войскытъ които окружавахъ диктатора.

Когато най послѣ видѣ Дукыцѣтъ и дщериѣ ѣ разведжаны на похулительнѣтъ талигѣ, мѣчи ся всякакъ и употреби всяко срѣдство да приближи до тѣхъ прѣвъ срѣдъ